

[Ole Bjørn Kraft.]

ikke var truet af militære Foranstaltninger, eller at vi ikke skulde ønske at give et Svar herpaa, der i Aand og Indhold svarede til den Fredsvilje og Hensigt, som blev saa klart tilkendegivet fra tysk Side. Vi har fra konservativt Hold blot lagt afgørende Vægt paa og har hele Tiden tilraadet Regeringen at føre en saadan Politik, at den fælles Neutralitetsvilje og Neutralitetspolitik, som hersker i Norden, og som vi har udformet i gentagne Erklæringer i Fællesskab, paa hvilken vi ønsker at bygge vor Fremtid, ogsaa skulde finde Udtryk i Afgivelsen af et Svar, saaledes at dette Svar fulgte fælles Linier og førte frem til et ensartet Resultat.

Dette er, som man ved af selve den Kendsgerning, at vi behandler Traktaten i Dag, ikke sket. I hvor høj Grad jeg end deler de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Krag just fremsatte om, at det i Fremtiden ikke blot vil være ønskeligt, men ogsaa muligt at føre den samme fællesnordiske Neutralitetspolitik som hidtil — og det Ønske, det ærede Medlem her fremsatte, deles ind derpaa —, saa kan det ikke nytte at se bort fra den Kendsgerning, at vi ved Undertegnelsen af denne Traktat kommer til at træffe en Beslutning og det øvrige Norden en anden.

Vi har med Taknemmelighed og Interesse hørt de øvrige nordiske Stater udtale deres fulde Forstaaelse af, at den særlige Stilling, som vi indtager, har ført os til at træffe den foreliggende Beslutning, og ligeledes deres Erklæringer om, at denne Beslutning ikke af dem betragtes som værende i Modsætning til de nordiske Landes fælles Neutralitetspolitik. De har som bekendt givet Udtryk for, at de værdsætter, saaledes som den højtærede Udenrigsminister udtrykte det, Beslutningen og ikke drager nogen Slutning med Hensyn til Fremtiden heraf.

Vi er overbeviste om, at den danske Regering og alle danske Partier fortsat ønsker, at denne Neutralitetspolitik skal føres videre, men det er nødvendigt for mig her i Dag at sige, at vi havde foretrukket en Afgørelse saaledes, at der intetsteds kunde opstaa blot den ringeste Tvivl om, hvorledes det nordiske Fællesskab var, og hvorledes det vilde komme til at forme sig i Fremtiden, saaledes at man ogsaa ved denne Lejlighed havde fundet frem til et fælles Udtryk for den Politik, som man hidtil har ført i Fællesskab, og som vi hidtil har staaet samlede om.

Naar vi indtog dette Standpunkt, var

vi overbeviste om, at vort Ønske i denne Retning vilde finde Forstaaelse ogsaa i Tyskland. Der foreligger tydelige Udtalelser, der viser, at man i Tyskland har fuld Forstaaelse af den fælles nordiske Neutralitetspolitikens Værdi og ogsaa værdsætter Betydningen af Bevarelsen heraf og den Betydning, som denne Neutralitetspolitik har for Bevarelsen af Freden i det nordiske Omraade. At den tyske Indstilling er en saadan, fremgaar jo ogsaa direkte, synes jeg, af den Kendsgerning, at Henvendelsen fandt Sted paa samme Tid til de fire Stater, og den Modtagelse, de andre Landes Svar har faaet i den tyske Presse og ved officielle Udtalelser, vidner da ogsaa om, at man ikke i Tyskland har opfattet disse Svar paa anden Maade, end de Stater, der har afgivet dem, selv har ønsket dem opfattet: som Udtryk for den venskabeligste Indstilling og taknemmelig Modtagelse af det tyske Tilsagn om Udelukkelse af militære Magtmidlers Anvendelse i Forholdet til Norden. Det har derfor været vor Opfattelse, at en fælles nordisk Holdning meget vel kunde have fundet et saadant Udtryk, at Tyskland paa samme Maade, som det sker ved Afslutningen af den foreliggende Traktat, havde faaet et fulgyldigt Bevis paa dansk Neutralitetsvilje og taknemmelig Forstaaelse af det tyske foreliggende Forslag.

Nu foreligger Traktaten, og efter Regeringens Ønske skal den ratificeres af Rigsdagen, efter at Underskrivelsen har fundet Sted i Berlin. Allerede derved foreligger jo en bindende Beslutning. Regeringen har haft den fulde Ret til at lade denne Underskrivelse finde Sted baade efter de førte Forhandlinger og efter det Flertal, den har. Men klart er det jo, at allerede herigennem har Danmark taget sin Stilling. Det er klart, at den Politik, Regeringen har ført, og de Resultater, der vil komme til at foreligge, vil være bindende for alle Danske og vil blive respekteret som saadanne. Det maa i en Sag som denne være Regeringen, der har Ansvaret.

Jeg ønsker til Slutning blot at fremhæve, at hvad jeg her har sagt om vore Ønsker, om Forhandlingernes Gang og vort Standpunkt ikke maa opfattes som et Udtryk for, at der mellem Regeringen og os skulde være den ringeste Uoverensstemmelse med Hensyn til Ønskeligheden af det bedste Forhold til Tyskland. Over for Tyskland som over for alle andre Stater er det Regeringens, de danske Partiers og det hele danske Folks Vilje at vise klart og tydeligt upartisk Neutralitet.